DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)
11. juli 1996 *

I sag C-303/95,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Laura Pignataro og Maria Condou-Durande, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøger,

mod

Den Italienske Republik ved professor Umberto Leanza, chef for Udenrigsministeriets Servizio del contenzioso diplomatico, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato Oscar Fiumara, og med valgt adresse i Luxembourg på Den Italienske Ambassade, 5, rue Marie-Adelaïde,

sagsøgt,

angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 91/157/EØF af 18. marts 1991 om batterier og akkumulatorer, der indeholder farlige stoffer (EFT L 78, s. 38), idet den ikke har udstedt de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har givet Kommissionen meddelelse om sådanne bestemmelser,

har

* Processprog: italiensk.

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, D.A.O. Edward, og dommerne J.-P. Puissochet, C. Gulmann, P. Jann og M. Wathelet (refererende dommer),

generaladvokat: C.O. Lenz
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 11. juni 1996,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning registreret på Domstolens Justitskontor den 25. september 1995 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af EF-traktatens artikel 169 anlagt sag med påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 91/157/EØF af 18. marts 1991 om batterier og akkumulatorer, der indeholder farlige stoffer (EFT L 78, s. 38, herefter »direktivet«), idet den ikke har udstedt de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har givet Kommissionen meddelelse om sådanne bestemmelser.

2 I henhold til direktivets artikel 11 skulle medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme direktivet inden den 18. september 1992 og straks underrette Kommissionen herom.

3 Da Kommissionen ikke modtog nogen meddelelse om bestemmelser, som Den Italienske Republik havde udstedt for at efterkomme direktivet, opfordrede den den 21. december 1992 den italienske regering til at fremsætte sine bemærkninger inden to måneder.

4 Da den italienske regering ikke besvarede Kommissionens åbningsskrivelse, fremsendte Kommissionen den 9. december 1994 en begrundet udtalelse til den med opfordring til inden to måneder at træffe de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne.

5 Den 7. april 1995 meddelte den italienske regering, at Ministeriet for Industri, Handel og Håndværk med henblik på direktivets gennemførelse havde udarbejdet et udkast til bekendtgørelse, der formelt var blevet meddelt de øvrige berørte myndigheder. De andre kompetente ministeriers godkendelse kunne forventes snarest. Den italienske regerings skrivelse var endvidere bilagt en genpart af udkastet til bekendtgørelse.

6 Kommissionen har herefter anlagt denne sag.

7 Den italienske regering har ikke bestridt, at den ikke inden for den fastsatte frist har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme direktivet. Sagsøgte har dog anført, at den pågældende interministerielle bekendtgørelse er under udarbejdelse.

8 Da direktivet ikke er blevet gennemført inden for den fastsatte frist, må der gives Kommissionen medhold i sagen.

9 Det må herefter fastslås, at Den Italienske Republik har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til direktivet, idet den ikke inden for den fastsatte frist har udstedt de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

Sagens omkostninger

10 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, såfremt der er nedlagt påstand herom. Kommissionen har nedlagt påstand om, at Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger. Da Den Italienske Republik har tabt sagen, bør den dømmes til at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

1) Den Italienske Republik har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 91/157/EØF af 18. marts 1991 om batterier og akkumulatorer, der indeholder farlige stoffer, idet den ikke inden for den fastsatte frist har udstedt de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

Edward Puissochet Gulmann

Jann Wathelet

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 11. juli 1996.

R. Grass D.A.O. Edward

Justitssekretær Formand for Femte Afdeling